

РЕШЕНИЕ №61

гр. Перник, 24 април, 2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на трети април две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 67/2012 г. по описа на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по повод жалба на “Солидус – 97” АД, гр. Перник, с която се иска обявяване нищожността на отказ на кмета на община Перник, обективиран в писмо № 11/слу7147-3/12.XII.2011 г., с което спрямо жалбоподателя е постановен отказ за вписване на “Солидус 97” АД като данъчно задължено лице върху движимо и недвижимо имущество на “Солидус” ЕООД, гр. Перник; да се открие данъчно осигурителна сметка на “Солидус 97” АД по реда на чл. 87 ДОПК във вр. чл. 11 от ЗМДТ; да се издаде удостоверение за наличието на липса на данъчни задължения и за отговорността на “Солидус 97” АД за чужди задължения, както и да се приеме декларация по чл. 17 от ЗМДТ. Със същата жалба се иска прогласяване нищожност и на мълчалив отказ на началника на отдел МДТ при община Перник.

Ответника по жалбата – кмета на община Перник, чрез процесуален представител намира жалбата за неоснователна, предвид липсата на основания за нищожност на цитираното писмо, прави искане и за прекратяване на производството поради просрочие на жалбата.

Ответника – началник отдел МДТ при община Перник намира жалбата за недопустима.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с представените по административната преписка доказателства, прие следното.

По оплакванията за нищожност. Жалбоподателят е подал цитираните искания до кмет на община Перник, като изрично е посочил, че искането към административния орган е с предоставените му по реда на чл. 4, ал. 3 от ЗМДТ, като орган по приходите.

В това си качество, кмета на община Перник е издал писмото, предмет на оспорване, като на всяко от исканията е дал подробен и изчерпателен отговор.

От страна на н-к отдел МДТ няма и не може да се предполага мълчалив отказ, тъй като до него е изпратено копие от искането, адресирано до кмета на общината, като орган по приходите. Друго, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, началник отдел “МДТ” е компетентен орган по оспорване по административен ред на актовете на кмета, като ОП. ДОПК предвижда особена форма на обжалване по съдебен ред по отношение на сроковете за това - нещо средно между алтернативно и субсидиарно по отношение обжалването по административен ред обжалване пред съда. От една страна, в чл. 95, ал. 1 ДОПК е предвиден 7-дневен срок за обжалване пред съд на отказа за издаване на документ, който срок тече, считано от съобщаването за постановения отказ. От друга страна, разпоредбата на чл. 95, ал. 3 от ДОПК предвижда, че жалба до

съда може да се подаде, след като е изчерпана възможността или е изтекъл срокът за обжалване по административен ред. Алтернативността на възможностите по чл. 95, ал. 3 ДОПК налага извода, че самото обжалване по административен ред не е абсолютна процесуална предпоставка за обжалване по съдебен ред, доколкото жалбата пред съда може да бъде подадена и без да е осъществено обжалване по административен ред - достатъчно е да е изтекъл срокът за обжалване пред административния орган. В тази връзка, началника на отдел "МДТ", не може да действа нито при оперативна самостоятелност, нито при обвързана компетентност по искания, които са му изпратени в копие до органа по приходите по чл. 4, ал. 3 от ЗМДТ. Същият не е бил сезиран с жалба по реда на чл. 95, ал. 1 от ДОПК и в тази връзка не може да се приеме, че от негова страна има мълчалив отказ.

В отговора на кмета на община Перник, като орган по приходите са посочени меродавни обстоятелства, които недвусмислено удостоверяват, че имотите в гр. Перник, кв. Твърди ливади са собственост на дружество, обявено с решение на компетентен съд в несъстоятелност.

От изложеното следва, че не се оправдават оплакванията за нищожност на цитираните актове на органите на местната администрация, тъй като същите са се произнесли в рамките на обвързана компетентност.

Не се споделя възражението за недопустимо съдебно производство, тъй като в оспорваното писмо не е посочен ред за оспорване на отказа обективизиран в писмото. В случая е приложима разпоредбата на чл. 140 от АПК и в тази връзка съдът не може да се ангажира със сроковете по чл. 95 от ДОПК.

Чл. 146 АПК сочи основанията за оспорване на административните актове, които, ако са налице във всяка конкретна хипотеза, водят до незаконосъобразност на оспорения акт, а именно: липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно-производствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. При преценка законосъобразността на оспорения административен акт, съдът съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, не се ограничава само с обсъждането на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК. При така вменената на съда от закона служебна проверка за законосъобразност на оспорения акт по реда на чл. 168 АПК, съдът приема следното:

Оспореният изричен отказ е издаден от компетентния за това административен орган. Оспореният административен акт е издаден в изискуемата от закона форма. Макар във вид на писмо, отказът на кмета на общината съдържа всички белези на изричен отказ да се издаде документ, респ. да се извършат искани вписвания по смисъла на чл. 59 АПК. Същият е издаден в писмена форма, съдържа мотиви, наименование на органа, който го издава, индивидуализация на адресата на акта, означение на вида и характера на искането и имота, за който то е отправено, фактическите основания за издаването му и разпоредителна част - отказ да се издадат искани удостоверения, както и да се извършат различни регистърни действия носи подпис и печат с подробно посочване имената и длъжността на издателя си. По отношение неоснователността на исканията съдът изцяло споделя изложеното в отказа, тъй като и от изложеното в искането се установява, че се иска вписване по съответните регистри и партии на мястото на обявено в несъстоятелност търговско дружество, с установени публични задължения. Мотивът на искането

е неоснователен, тъй като имуществото на дружеството, обявено в несъстоятелност е запорирано за погасяване на публични и други задължения.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че жалбата като неоснователна следва да се отхвърли и в полза на община Перник следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 200 лева.

Воден от горното, Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалба на “Солидус – 97” АД, гр. Перник, с която се иска обявяване нищожността на отказ на кмета на община Перник, обективиран в писмо № 11/слу7147-3/12.XII.2011 г., както и срещу мълчалив отказ на началник отдел “МДТ” при община Перник.

ОСЪЖДА “Солидус – 97” АД, гр. Перник, жк “Твърди ливади” да заплати на Община Перник сумата 200 лева деловодни разноски.

Решението е окончателно.

Съдия: